Ч. 229. Пятниця 10 (23) жовтня 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(На Угорщині знов рве ся. — Події на Балкані — Подорож грецкого короля до Відня. — Причинок до подорожних плянів сербского короля. — З далекого всходу.)

Відносини на Угорщині путають ся що раз дальше так, що остаточно зробить ся з них хиба ґордийский узол, котрий можна буде лиш мечем розрубати. О скілько можна судити з наспівших нині вістий з Відня, ситуация знов погіршила ся, бо Цїсар не хоче згодити ся на предложений єму мін. Люкачем проект виготовлений комітетом девятьох з лїберальної партиї, після котрого корона дозволила би парляментови мішати ся до справ войскових. Віденьскі ґазети висказують надію, що залагоджене справи відложено лиш на короткий час; здає ся однакож, що справа заострила ся так, що хоч би остаточно комітет і відступив від своїх жадань, то опозиция не згодить ся на таку угоду і буде дальше вести обструкцию.

Бюро Вольфа доносить з Софії: Турецкий баталїон, що коло Караманїци перейшов через болгарску границю і ограбив місцевість, перенесено до иншого ґарнїзону і там виновників будуть судити. Порта згодила ся, щоби в справі болгарских втікачів установити комісию, до котрої би входив один делеґат турецкий а один болгарский. Оба тоті репрезентанти правительств мали би допильнувати того, щоби кождий, хто втік із свого села, міг назад спокійно вернути до него і там осісти. З болгарскої сторони наміряють поки-що розпустити пять тисячів резервістів, але в такім случаю, коли Туреччина з'обовяже ся розпустити два рази тілько вояків. У відповідних часах розпустить і Болгария своє войско так, що остаточно 45.000 вояків дістане відпустку.

Ворохобня в Македонії ще не зовсім притихла, а вже має турецке правительство нову в новобазарскім санджаку. З Білграду доносять іменно, що всї села в новобазарскім санджаку збунтували ся, а то длятого, що турецке правительство визначило податок від худоби і стягає єго немилосердно. Більше як 1500 селян стануло в горах до борби з турецким войском. Чорногорский міністер війни, воєвода Пламенец обїздить з сеї причини чорногорску границю від сторони новобазарского санджаку.

Грецкий король Юрий має приїхати до Відня, а подорож єго стоїть в звязи з подіями на Балкані. З сеї нагоди пише берлиньска Post: Ґр. Ґолуховский від самого початку непокоїв на Балкані руководив ся завсїгди тою гадкою, що оправданих бажань не-болгарских народних елементів в Македонії, які би дали ся уняти в рамці політичного дотеперішного стану, не можна буде лишити неувзглядненими. Може дуже легко бути, що він причинив ся також до побіди таких самих поглядів в Петербурзї. Тепер же єсть так якби й зовсім певно, що скоро реформи в македоньскім вілєті стануть ся правдою, о чім не можна сумнївати ся, стане ся то лиш в дусї змагань віденьского кабінету, на котрі годить ся також і Росия. Єсть длятого імовірна річ, що король Юрий буде мати успіх. Він ще лиш більше успокоїть віденьский кабінет і осягне певність, що той кабінет не наміряє нарушувати правних інтересів Грециї і Єллинів. Всї ті, котрі сподївали ся, що ворохобня закінчить ся верховодством Болгарів в Македонії і Трациї, розчарують ся дуже.

Як звістно, розійшла ся була недавно чутка, що король Петро сербский хоче робити візити европейских дворам і в тій цїли вибере ся незадовго в подорож. Отже тепер доносять з Білграду, що на знак даний з Петербурга подорож тоту залишено. Царя, кажуть, знов розлютили події в Сербії і він сказав: „Той король Петро здав ся сербским убийникам на ласку і не ласку. То ганьба для Европи.“ Гадку, щоби цар приймив коли короля Петра, назвав він глупою. Він не допустить до того, щоби

1)

ЗЕЛЕНИЙ КРАЙ.

(З англійского — Андр. Меррі'ого).

I.

„Тір-на-н-оґе“, край вічної молодости.

Чи схочеш разом зі мною переступити срібну смугу, що ділить твій край від мого, коли весна розпростре свою зелену одіж над нашими рідними оселями на острові?

Хочеш бачити, як яснїючі сьвітла за тобою блїднуть, а звізди над твоєю головою одна за другою меркнуть в ранній зари? Довкола тебе, де перед корабля оре глубоко грудь филь, прискає і розскакує ся темносиня вода як платки снїгу, аби відтак знов получити ся в темну смугу, коли мине найсильнїйший напір і людскими руками сотворені машини перестануть непокоїти безконечний приплив і відплив, що оповідають про духа Божого над водами.

На захід — за щоденною дорогою сонця, до того облитого морем острова, що немов з середини океану здіймає ся! Єго гори оповиті летючими мраками, єго набережні скали легко озолочені першим проміннєм сходячого сонця.

До Ірляндиї! До того смараґду в короні держави, вітчини легкого, дрібного дощику і яркого сонїшного сьвітла, поезиї і улуди, невитолкованого чару, котрий зворушує чужинця, а котрий так пристрастно люблять тубильцї; де забобон і найчистїйше поганьство з найглубшою релїґійностию лучать ся в одну нерозривну, загадочну цїлість.

До Тір-на-н-оґе, краю вічної молодости!

Перейди єго урожайні долини, на котрих вічно зеленїй траві пасуть ся мирно корови побіч себе. Ступай легко по міліярдах підснїжків, що в непорочній чистоті укривають землю під твоїми ногами як килими, або по нарцисах, жонкилях і амарилях [1], що свої золоті голови простягають до гори, аби сонцю принести в жертві свої солодкі пахощі. Дальше, туди, де бурі і багряні тїни торфовищ остро врізують ся в филюючі, зелені простори, де непорушні води самітних озер відбивають і поглублюють ярку краску неба. Іди попри темні ліси, в котрих під легким подувом вітру поволи колишуть ся дерева і віддають свої послїднї зітханя в обіймах нерівних собі любовників, безчисленних блющів, котрих обійми означають смерть.

Дальше, до визубленого західного побережа з єго безчисленними заливами і островцями, з єго незрівнаними скалами і стїнами та золотистим піском, де солоні вітри безнастанно віють понад великаньску водну пустиню Атлянтийского океана і мішають ся з пахощами напів тропікальних ростин і міліярдів цьвітів.

Зверни на хвильку увагу на мешканців того краю противностий. Не витвори собі фальшивого суду про них. Але поперед всего позабудь ся всїх твоїх поглядів і правил про причини і наслїдки. Бачиш перед собою нарід найідеальнїйшого, найблагороднїйшого духа, але рівночасно напятнований дїлами найнизшого, найгіршого рода; великодушний і щирай в чувстві, єсть він на жаль згірдний і холоднокровний. Глубоко релїґійний — може найбільше релїґійний нарід на земли, непохитний в своїй моральній чистоті і своїм високім понятю чести, єсть знов в многих подробицях щоденного житя обманчивий і безлично фальшивий. Високо поетичний з природи, в справах серця і чувства найнїжнїйшої вразливости, в щоденнім житю неприродний і вирахований, де стрітить ся в практичнім житю з такими річами. Музикальний на скрізь, з величезним богатством напів сумовитих, напів глубоко пристрастних оріґінальних пісень, вдоволює ся Ірляндець тим, що наслїдує пусті, уличні, погані льондоньскі співанки, які случайно до єго уха донесуть ся. Звинний і живописний в своїх народних танцях і своїй красвій одежи, малпує добровільно позбавлені для него всякої думки чужі кручені танцї і вкриває свою струнку стать дрантивим лохмотєм, виробляваним за дешеві гроші уайтчепельскими жидами. Високо патриотичний в способі думаня і вислову, причинює ся з кождою хвилею до того, аби найважнїйшу підойму свого народного житя, свою рідну мову занедбати і погубити.

Тут твоя цїль — широка долина Аваґго в північно західній Ірляндиї, сорок миль від побережа — але заки перестанеш грати ролю невидимого видця живих мужчин і женщин, що вільні від штучного покосту живуть своїм буденним житєм, оглянь ся довкола себе, серед якого окруженя то діє ся.

[1] Жонкилї і амарилї — цьвіти в роді нарцисів. Жонкилї мають сильний помаранчевий запах.

російскі офіцири подавали руку убийникам короля.

Російский ґенеральний намістник на далекім всходї, ґен. Алексієв, так характеризує ситуацию: Справа уступленя з Ночванґу обходить виключно Росию і Хіну. О тім доси нїчого не рішено. Вздовж нашої зелїзниці бувають часто напади розбишаків і тому Хінці просять, щоби ми не забирали войска. В Кореї нема анї одного російского офіцира, анї одного вояка або канони а справу отвореня Мукдена для торговлї залагодимо в найблизшім часї з нашими давними приятелями Американцями.

Новинки.

Львів дня 22 го жовтня 1903.

— З станиславівскої епархії. О. Ів. Глїбовицкий з Качики зрезиґнував з презенти на парохію Саджавку. — Дійствим зупольским деканом іменований о. Теоф. Петрушевич, а містодеканом о. Йос. Банасевич. Дійствим деканом станиславівским іменований крилошанин о. Вас. Богонос, а першим містодеканом о. Стеф. Комариньский. — Від конкурсового іспиту увільнений на один рік о. Володим. Мисиньский з Садагори. — Увільнені оо.: Нест. Гавацкий від сотрудництва в Печенїжинї, Йос. Вигнаньский від прив. сотрудництва в Ягольници і Ант. Казновский від прив. сотрудництва в Звинячи — Введені оо.: Йос. Дженджера, бувший учитель тернопільскої ґімназиї на сотрудника в Печенїжинї і Мих. Струминьский на завідателя Івания золотого. — Правительство признало на один рік дотацию для приватних сотрудників: в Вербівци коло Чорткова, Семаківцях коло Городенки, в Тисьменичанах і Мільници. — Власть служити дві литурґії одержали оо.: Юст. Горняк в Тязові і Апол. Сїмович в Снятинї. — Учити релїґію в школах поручено: Ник. Бутковскому в Монастириских, Тад. Рогошевскому в Бучачи, Ап. Сімовичеви в новій реальній школї в Снятинї і в народній школї на Балках і Ал. Дикому в женьскій духовній школї в Станиславові. — Дійствним учителем при перемискій ґімназиї іменований о. Спир. Кархут. — До львівскої духовної семинариї приняті на перший рік: Ів. Маркевич, І. Гуляй, І. Шпитковский, Мик. Огоновский, Ант. Наконечний, Агр. Зафійовский, Меч Радловский, Конст. Карачевский, Вас. Яшан, Евг. Лонкевич, Володим. Рогужиньский, І Слободян, Дмит. Вахняк і Ів. Козоровский.

— Кваліфікацийний іспит для учителїв шкіл народних зложили перед іспитовою комісиєю в Залїщиках: Мих. Августинович, Мар. Бенькобска, Хаїм Бер, Мар. Бухельт, Арон Фалїк, Давид Фельдман, Ів. Ґотфвід, Володим. Герасимович, Юл. Качоровска, Кляра Крівер, Мих. Каменецкий, Ник. Кондра, Володим. Кушлик, Анна Кушнїр, Мар. Леверт, Авр. Норд, Йос. Процюк, Брон. Романонь, Брон. Сташкевич, Андр. Шелиґа, Єл. Стець, Мар. Шмілевска, Єл. Вишневска, Евг. Витвицка, Кар. Битульска і Казим. Зашкевич

— В краківскім університетї вписало ся до вчера 1.638 слухачів: на богословє 75, на права 573, на медицину 146, а на фільософію 812 слухачів і слухачок, 28 слухачів рільничого відділу і 8 фармацевтів. На фільософічнім виділї єсть 17 женщин, а на медицинї 29.

— Зелїзниця Станиславів-Пороги. Проектована нова зелїзниця з Станиславова до Порогів, в богородчаньскім повітї, має бути нормальна, а єї довжина буде виносити $53^1/_2$ кільометра Вихідною точкою тої зелїзницї буде дворець державної зелїзницї в Станиславові, а кінцева стация має бути побудована в Порогах коло тартака.

— Велика дїточа забава на дохід товариства „Руска Захоронка“ у Львові, котре удержує у двох захоронках звиш сотку бідних дїтий, відбуде ся в недїлю дня 25 с. м. в комнатах „Рускої Бесїди“ заходом тов. „Руска Захоронка“ і „Кружок укр. дївчат“ у Львові. В програму забави входить фантова льотерия, товариски гри, танцї, та ріжні несподїванки. Добірний буфет у власнім зарядї. Вступ від особи 40 сот. Початок о годинї 4-ій по полудни. Комітет просить о численну участь і звертає ся з просьбою до родичів, щоби не відмовили дїтям тої приємности. Рівно-ж просить о складане дрібних фантів у слуги „Бесїди“.

— Виділ „Рускої Бурси“ в Самборі подає до відомости всїх своїх членів і гостий, що в суботу дня 24 жовтня розпочинає др. Іван Франко цикль своїх відчитів про Дантого в сали Букетиньского в Самборі. Цїна вступу: крісло 50 сот., місце стояче 20 сот. Початок о год. 8 вечером.

— Аматорске представленє в Самборі. В салї готелю Букетиньского в Самборі устроює в недїлю дня 25 жовтня 1903 р. кружок драматичний стрийского руского касина представленє аматорске, знамениту штуку в 4 діях Ґоркого: „Міщани“, грану на всїх більших сценах европейских театрів. Цїни місць: крісло первоpядне 2 кор., другорядне 1 кор. 40 сот., партер 50 сот. Білєтів дістати можна в „Народній Торговли“ в Самборі, а вечером в день представленя від год. 6 при касї. — Початок о год. $7^1/_2$ вечером. — По представленю відбуде ся комерс.

— Огні. В часї пожару, який вибух послїдними днями в Опацї, дрогобицкого повіта, в домі селянина Николая Шкита, погибла в полумини его шетилїтна дочка, Анна. Пожар завдяки енерґічному ратункови місцевих селян ще в час спинено. — В Угринові, підгаєцкого повіта, погоріли сими днями чотири селяньскі загороди разом з запасами збіжа і домашними знарядами, вартости 2440 кор. Огонь підложила 6-лїтна дочка одного з погорільців, бо підпалила солому на подвіри під хатою, аби упечи собі бараболь. — Дня 8 с. м. по полудни вибух пожар в Коросні, перемишляньского повіта і знищив 13 селяньских загород зі всїм сегорічним збіжем. Шкода виносить звиж 24 000 корон і була в цїлости обезпечена. Причиною пожару був імовірно підпал.

— Жертви самоїздів. Коло Марклебен в Нїмеччинї наїхав самоїзд на дитину купця Рекера і задавив єї на смерть. В дальшій подорожи сей самоїзд вивернув ся, а всї сїм осіб, які ним їхали, тяжко потовкли ся. — Коло Нісси їхав самоїздом бурмістр Сосналь з двома прияте-

---

Перед тобою розпростирає ся урожайна, яких трицять миль довга долина, замкнена з одної сторони горами Кнокнару, котрі кінчать ся найвисшим шпилем Кнокґанок, що здоймає ся з тихої глубини озера Фріґайлявн. Цїла напротив тих гір положена легко филиста рівнина губить ся на далекім овиді в зелених горбках і ще зеленїйших ярах, котрих найдальші черти немов би зливали ся з тїнистими бордурами червоних, визублених набережних скал, о які безнастанно ломлять ся з гуком филї Атлянтийского океану.

Долину перепливає немов блискуча, ясно вигладжена срібна смуга ріка Балліжанон, що лучить ланцух менших вод з більшим озером і ярко відбиває від повної пороху, болотнистої дороги та темних, покручених, нечищених і непоправлюваних пільних доріжок.

Намулиста земля долини видає найбуйнїйшу зелень. Декуди відбиває від неї малий простір, на котрім филюють буйні збіжа, засіяні пильними руками селян.

Меви хмарами спускають ся на сьвіжо виорані скиби; громади диких голубів лопочуть в малих смерекових і ялових гаях. Ворони і кавки заєдно сварять ся о свої гнїзда, а дрозди, коси і зяблики наповняють воздух своїми любовними піснями. В кождім корчи слїдне дике житє. Яснооокі вивірки скачуть з галузки на галузку а зрадливі хвостики диких кріликів мигають тут і там поміж дерева. Чорні і білі сороки скрегочуть цїлими громадами і лїтають з найбільшою безличностию поміж пасучу ся худобу та сїдають без нїякого страху на гладкі хребти коров, між тим як цїлі стада білих ягнят, немов упоєних надміром житевої сили, уганяють і скачуть як шалені по пасовиску.

Посеред долини сьвітять ся ясно побілені доми міста Баллікінкопе, над котрими здоймає ся католицка церков і погана ювілейна вежа з годинником протестантскої церкви. На лїво тягнуть ся в войскові порядку низькі бараки посеред окружаючих їх мурів. На право лежать монастирі милосердних і християньских братів напів укриті в гущавані дерев і корчів.

З инших будинків замітний великий, без нїяких прикрас дім убогих і домом для невилїчимих, і недалеко від них школа. Висока, але не цїлком округла вежа здоймає ся посеред мурів протестантского кладовища, а на єї дверех видко рештки трех зелїзних зубатих луків, що походять видко ще з часів першого християньства. Баллікінкопе єсть містечком, осїдком суду присяжних і ради ґрафства та осередком богатого, людного повіта. Ріжні дороги сходять ся тут, а відтак розгалужують ся знов до Гельви, Бельфасту і Диблина.

Крім того єсть Баллікінкопе також стациєю перерізуючої околицю зелїзницї і має дворець такої величини і значіня, що він вимагає навіть надзвичайного персоналу в особах двох послугачів побіч начальника стациї.

Само місто побудоване в видї хреста і має широкі улицї. В самій середині міста єсть торговиця, на котрій відбувають ся кождого тиждня торги. Обі головні улицї, які виходять з тої торговицї, мають понад пів милї довжини і складають ся головно зі склепів і шинків; коротші знов рамена хреста можуть похвалити ся рядами хорошо побудованих приватних домів і називають ся „алеями“. Они уважають ся найкрасшими дїльницями міста і в них мешкають всї „знатні люди“. Які аристократичні мусять бути ті улицї, можна собі з того уявити, що між їх мешканцями находить ся не менше як чотирох пенсионованих полковників, пенсионований капітан корабля, бувший інспектор шкільний, трех адвокатів, лїкар, любимець цїлого міста і околицї, визначний чоловік з роду і вихованя, близько споріднений з аристократиєю краю, а також директор повітової полїциї і протестантский пастор, Єго Всечестність др. Монаґан.

По середині торговицї стоїть величезна кирниця, звідки беруть воду для людий і зьвірят, негарний памятник для покійного льорда Бросна, котрого статуя може потрійної природної величини сторчить на підставі у воздусї. Покійний льорд велїв ще за житя виготовити всї пляни до того памятника, а що не мав нїякого артистичного смаку, то постановив, аби бронзова статуя представляла его в короткім, зле лежачім тогочаснім сурдутї і в високім цилїндрі, улюбленім накритю голови президента Крїґера, духовеньства і міліонерів. З біблії, яку держить одна рука, і з чаші в другій руцї випливає вода і наповнює басен. Вирізані на підставі памятника відповідні слова поясняють зворушуюче значінє того чудацкого твору штуки.

Довкола кирницї сїдає звичайно улична міска молодїж а безнастанне отиранє одежи до ґранїтної стїни басену причиняє ся до того, що она, заєдно сьвітить ся.

Головні склепи міста положені довкола торговицї. Два заїзди лежать тут просто напротив себе, а то „Готель О'Коннеля“, для елєґантного сьвіта і „Некоронована ґарфа“, що дає захист як найширшій публицї. Крім тих двох гостинниць має торговиця ще два шинки получені з корінними торговлями і „клюб ґрафства“, в котрім знатний сьвіт місточка і околицї може на борзі незамітно угасити свою спрагу і обговорити всї важнїйші події дня.

Баллікінкопе лежить в самім серци ворохобничого повіта. Одноголосно вибрано тут при послїдних виборах представителя ірляндскої „Сполученої лїґи.“ Відношенє виборців консервативних до народних представляє ся як 1 до 11 або 12. Таке саме відношенє буде й протестантів до католиків, з виїмком кута Арак Февка, в котрім властителї землї на кілька миль довкола, барони Ретморе, через цїлі поколїня мали околицю під своїм впливом і заучували анґлійску кольонїю. Більша часть чиншівників довкола замку Ретморе єсть нинї протестантска і анґлійска; з тим виїмком єсть впрочім цїлий повіт ірляндский і католицкий.

Найбільша часть значних купців належить до одного або до другого з многих політичних кравевих або робітничих товариств і голосно кричить про свій патріотичний настрій. Судячи по їх бесїдах, не має Ірляндия ревнїй-

лями. В дорозї пук обруч на колесї, а самоїзд перевернув ся, причім Сосналь покалїчив ся смертельно, а его приятелї дуже тяжко.

— **Арештоване торговельника дївчатами.** Перед кількома днями повернув із Швайцарії до Станиславова кравець Йосиф Кепещук і приняв місце у войскового кравця Шнайдра. В Станиславові пізнав ся він перед трема роками з дївчиною і тепер по повороті із Швайцарії вибирав ся з нею в дорогу до Львова. Тимчасом мати дївчини донесла до полїциї, що Кепещук управляє торговлю дївчатами і хоче дївчину продати. Дїйстно виловлено листи, надіслані до него із Швайцарії, Відня і Перемишля, котрі ті підозріня потверджують. Кепещука арештовано і відставлено до слїдчої вязниці в Станиславові.

— **Відгомін білградскої траґедиї.** Дуже авантурничу вість подають віденьскі часописи в справі звісної різні в королївскім конаку в Білградї. Після донесень з сербскої столиці, всї офіцири, котрі брали участь в мордованю королївскої пари, були за то заплачені. Вербував їх шурин Хрістіча, Ганджітомас. Гроші взяв з войскової каси, а почислено їх на диспозиційний фонд. Авакумович мав одержати 24 000 франків, Машин 30.000 франк., капітан Жівкович 12.000 франк. Також инші офіцири мали одержати більші або менші суми. Разом видано на ту ціль 300.000 франків.

ТЕЛЕГРАМИ.

Відень 22 жовтня. Wien. Ztg. оголосила санкцию закона о знесеню кавций служобових.

Будапешт 22 жовтня. Нинї о 5 год. відбуде ся засїдане комітету девятьох в присутности мін. Люкача.

Триєст 22 жовтня. Вчера відбуло ся тут торжество спущеня на воду парохода товариства Льойда, котрому надано назву „Кербер.“

Триєст 22 жовтня. Вчера о 6 год. відбув ся у намістника Ґоеса обід, на котрім був др. Кербер і міністер торговлї Каль. Торжество спущеня парохода „Кербер“ на воду закінчило ся принятєм в палаті Льойда.

Рим 22 жовтня. Цанарделї заявив вчера на радї міністрів що з причини слабого здоровля подав ся до димісиї. Рівночасно цїлий кабінет ухвалив подати ся до димісиї.

Білград 22 жовтня. Межи королем а скупштиною прийшло до непорозуміня з причини іменованя нових радників державних.

Софія 22 жовтня. Комітети македоньскі заперечують рішучо чутку о убитю Бориса Сарафова.

Надіслане.

Курс львівский.

Дня 22-ого жовтня 1903.

		платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.			
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .		530 —	540 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.		—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси		574 —	584 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.		—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.			
Банку гіпот. 4% корон		97·80	98 50
Банку гіпот. 5% преміов.		111·25	—·—
Банку гіпот. $4^{1}/_{2}\%$		101·10	101·80
$4^{1}/_{2}\%$ листи застав. Банку краєв.		101·50	102 20
4% листи застав. Банку краєв. .		98 75	99 —
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .		98·70	—·—
„ „ 4% льос. в $41^{1}/_{2}$ лїт.		98 70	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.		98·40	99·10
III. Облїґи за 100 зр.			
Пропінацийні гал.		99·50	100 20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.		101·70	—·—
„ „ „ „ $4^{1}/_{2}\%$		101·25	101 95
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.		98·50	99·20
Позичка краєв. з 1873 по 6%		—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.		99·40	100·10
„ „ м. Львова 4% по 200К.		95·50	96·20
IV. Льоси.			
Міста Кракова		77·—	84·—
Австр. черв. хреста	Курс віденьский	53·25	54·25
Угорск. черв. хреста		26·75	27.75
Іт. черв. хрес. 25 фр.		—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К.		67·—	71·—
Базилїка 10 К		18·80	19·80
Joszif 4 К.		8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр.		9·50	11.—
V. Монети.			
Дукат цїсарский		11·24	11·40
Рубель паперовий		2·52	2·54
100 марок нїмецких		117·10	117·80
Доляр америк.		4·8[illegible]	5·—

ших патріотів як они, а однако їх обширні склепові вистави так переповнені чужими виробами, що аби дістати яку звичайну річ на пр. ірляндске півсукно на лїтний одяг, мусить ся їти вже до менших крамиків. Взагалї всякі краєві вироби в містї майже не продають ся, а коли може в малїй мірі й продають ся, то хиба потайки.

Маґазин добірних жіночих одягів панї Горан наповнений найбільше елеґантними прикрасами, з котрих кожда поодинока штука, як она впевняє, походить „просто з Парижа.“ Мр. Свіней, секретар „Сполученої лїґи“ звіщає поважану Публику великим, друкованим плякатом у вікнї свого склепу готової одежи, що він „лише що повернув з Льондона і инших заграничних міст з великим вибором найновійших модних річий.“ **Мр. Альойзий Міґер**, що не може нахвалити ся своїх нортемптонских золь, виставляє і припоручає найновійші вироби американьскої обуви; а мр. Мек Енро, отець недавно одноголосно вибраного посла до парляменту, заосмотрив свій склеп вудженин майже аж по стелю самими американьскими солонинами, канадийскими шинками і всїлякими иншими чужими товарами.

На розї торговиці находить ся склеп книгаря і аґента часописий Кінселї, великодушного добродїя католицкої церкви. З найбільшим вдоволенєм готов він за один або два тиждні спровадити кожде жадане видане ріжних католицких товариств. Але між тим заповняє він своє виставове вікно довгими рядами анґлїйских часописий, по пів пенса за штуку; також вивішує дуже радо для розривки дорастаючої молодежи Баллікінкопу окладинку ілюстрованої часописи Ally Sloper.

Місто може похвалити ся двома, а в новійших часах навіть трема лїкарями, бо молодий Ришард Чертерлї, здобувши лаври в дублиньскім шпитали і іспитових салях унїверситету, повернув до дому, аби свому батькови відобрати більшу половину міскої і сїльскої практики.

Їх одиноким суперником на кілька миль довкола єсть славний доктор Кен, практичний лїкар, котрого клієнтеля так само велика як і его слава. Син селянина завдячує своє образоване тому простому способови, що був на науцї у місцевого аптикаря. Тому придержує ся ще старомодних звичаїв, уживає баньок і пявок та вірить в пестрі, ярко блескучі фляшки. На входовій сторонї дому при торговици читаємо вписану великими золотими буквами напись, що єсть відразу і прикрасою торговлї: „Лїкарня Кена.“

В середині чатує передчасно посивілий помічник доктора, мр. Михайло Мезіннері, в звичайнім житю називаний Мік Мек, як павук на жертви, що попадуть в его сїти. Повний самосьвідомости опирає ся о ляду і єсть все готовий записати відповідні ліки, чи то для людий, чи для худобини. Єму то цїлком всьо одно, чи той лік призначений для молодої корови Кона Делянея, що після місцевого вислову терпить на „чорну ногу,“ чи для ослабленя панї Лїрі, котре на щастя приходить на неї все як раз тоді, коли она наближає ся до шинку Метта, де можна дістати пів скляночки. Цїлком поважно говорить він Конови, що хоч найлїпшою охороною против зараженя було би то, щоби повісити в коминї кість телятя, що погибло на ту недугу, то одноко він для певности запише фляшку „нашої славної мішанини зьвірячих ліків.“ Що до сильних нападів ослабленя панї Лїрі, потїшає він недужу впевненєм, що леді Брама терпить на таку саму слабість і все каже, що нїчого їй так не помагає, як чарочка солодової „віски“ і одна дві его пигулок по шіллїнґу коробочка. В прочім цїна у него примінює ся до крою і матерії одежи пацивнтів. Мік-Мек готовий за справді дуже умірене винагородженє навіть найсильнїйше вросли черенні зуби вирвати, не щадячи при операциї нї собі, нї своїй жертві всїляких недогідностий.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то есть даром.

Довгота в пентиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псяяку), то есть гірску зраву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хлібороба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хліборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з англійскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Ціна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цінники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем:

Александер Копач,
Струтин вижний, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР“

стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ уділяє своїм членам на $5^1/_2$% і 1% додатку на копіти адміністрациї, за предложенем документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 літ. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тілько обезпечений тревало в „Дністрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР“ і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів. частию на публичні добродійні цїли: на церкви, бурси, захоронки. школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок уділяє Дирекция і аґенти.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель француский).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом И. Недопада. (Телефона число 527).